

TARAS NAZIEMNY O UTWARDZONEJ NAWIERZCHNI

ZRÓB TO
FACHOWO

Taras naziemny o utwardzonej nawierzchni, którego poziom odpowiada poziomowi gruntu, formalnie traktowany jest jako utwardzenie terenu, dlatego nie wymaga pozwolenia na budowę. Powinieneś jednak sprawdzić, czy lokalne przepisy nie narzucają minimalnej powierzchni biologicznie czynnej (porośniętej roślinnością) na twoim terenie. Opisujemy rodzaj tarasu

zmniejsza bowiem taką powierzchnię, a jego wymiary mogą uniemożliwić zachowanie obowiązujących proporcji na twojej działce.

Jeśli nie ma takich ograniczeń, możesz rozpocząć prace. Przy ich sprawnej organizacji wykonanie tarasu naziemnego o utwardzonej nawierzchni nie powinno ci zająć więcej niż 2 dni.

Tylko dobrze zaplanowany taras będzie odpowiadał naszym potrzebom. Musimy dokładnie przemyśleć, jak chcemy go użytkować i wyposażać – od tego zależy jego wielkość; minimalne zalecane wielkości podajemy obok.

Prace rozpocznij od zaznaczenia na terenie kształtu tarasu. Najprościej będzie wbić w ziemię kołki i przywiązać do nich sznurek – stworzysz w ten sposób wstępny obrys tarasu.

Uwaga! Projektując taras, powinieneś wiedzieć, ile miejsca potrzeba na komfortową komunikację i jego wyposażenie:

- wygodne przejście powinno być szerokie na co najmniej 90 cm;
- minimalne pole na komplet mebli ogrodowych to 2,5 x 2,5 m;
- jeśli dodatkowo planujesz zbudować na tarasie murewany grill lub kominek, powinieneś usytuować go w odległości przynajmniej 140 cm od stołu;
- warto pomyśleć także o miejscu na leżak, huśtawkę czy rośliny w donicach.

Na wyodrębnionej powierzchni wykonaj podbudowę. To bardzo ważny etap, który decyduje o stabilności i sztywności nawierzchni oraz przepuszczalności gruntu. Aby utworzyć podbudowę – usuń grunt rodzimy na głębokość co najmniej 20 cm (jest to tzw. korytowanie) i wyrównaj powierzchnię.

Teraz utwórz spadek 0,5–3% – odpowiednio 0,5–3 cm na 1 m od ścian budynku w kierunku ogrodu, używając piasku. Nachylenie tarasu ma uchronić przed zbieraniem się na nim wody. Piasek musisz kilkakrotnie zagęścić mechanicznie (najlepiej wypożyczyć maszynę do zagęszczania). Dzięki zagęszczaniu usuniesz przestrzenie z powietrzem pomiędzy ziarnami piasku, tym samym zapobiegiesz ewentualnemu zapadaniu się nawierzchni w przyszłości.

Wybieranie z wyznaczonej powierzchni gruntu rodzimego

Mechaniczne zagęszczanie piasku formującego spadek

Zanim przejdziesz do kolejnych etapów wykonania podbudowy, dobrze jest umocnić boki przyszłego tarasu. Do tego celu możesz użyć:

- krawężników;
- specjalnych pustaków betonowych; ich kanały możesz wypełnić ziemią (ustabilizuje to konstrukcję) i zasadzić w nich rośliny – byliny i niskie krzewy, które w ciekawy sposób wyznaczą granice tarasu;
- drewnianych lub betonowych pali; po ułożeniu powinny minimalnie wystawać ponad grunt;
- specjalnych obrzeży z surowców wtórnych lub betonowych – ułatwiają one kształtowanie niestandardowych linii tarasu.

Wykop pod obramowanie będziesz musiał pogłębić, dostosowując go do wysokości wybranych elementów. Podłożem pod krawężniki i pustaki powinna być podsypka piaskowa stabilizowana cementem, tzw. suchy beton – 25 kg cementu, czyli jeden worek na 10 m² powierzchni.

◀▲ Umocnienie boków tarasu przez zastosowanie ekologicznych (z surowców wtórnych) obrzeży, które ułatwiają formowanie brzegów tarasu o wymyślnych kształtach; nie trzeba wykonywać pod nie wykopu, a po ułożeniu nawierzchni są niewidoczne

▶ Widok na wykończony taras, przy którym użyto obrzeży z surowców wtórnych

foto: Eko-Bord

foto: Eko-Bord

foto: Eko-Bord

foto: Sammeirock

foto: Pontech

foto: Decolor

Kolejną warstwą podbudowy jest warstwa separacyjno-filtracyjna. Utworzysz ją, pokrywając wykop geowłókniną. Układaj ją na zakładkę o szerokości 15–20 cm. Utwórz z niej także kołnierz na ścianie budynku – ochroni on ścianę przed niekorzystnym działaniem deszczu.

Układanie geowłókniny...

...na co najmniej 15-centy-
metrowy zakład...

...i z wywinięciem kołnierza
na ścianę budynku

fol. Libet

Na geowłókninie trzeba stworzyć warstwę odcinającą o minimalnej wysokości 10 cm. W tym celu wysyp zagęszczony piasek. Piasek ten warto zmieszać na sucho z cementem w proporcjach: 25 kg (1 worek) na 10 m² powierzchni – jak przy podsypce pod obramowanie tarasu. Cement rozsyp na piasku i wymieszaj z nim grabiami. Przy bardzo dużych powierzchniach wygodniej będzie użyć glebogryzarki, która dokładnie wymiesza piasek z cementem. Następnie ubij warstwę odcinającą.

Wysypywanie na geowłókninie zagęszczonego piasku (zamiast piasku można użyć pospółki)

fol. Libet

Kolejną warstwę podbudowy stanowi warstwa nośna. Wykonaj ją z kruszywa łamanego (frakcja 0–31,5 mm). W zależności od wysokości ułożenia tarasu można wykonać kilka warstw nośnych, każdą o wysokości 10–20 cm. Także tę warstwę musisz dokładnie ubić. Ubite podłoże obsyp odsiewkami kamiennymi (0–7 mm) na wysokość ok. 3 cm – to ostatnia warstwa podbudowy. Na tak wykonanym podłożu możesz ułożyć nawierzchnię.

Układanie płyt tarasowych na przygotowanym podłożu

fol. Libet

Nawierzchnią tarasu mogą być:

- kostka bądź płyta kamienna lub betonowa;
- kostka drewniana.

Wskazówki:

Wśród nawierzchni kamiennych najlepsze na taras są granit i sjenit – oba materiały są nienasiąkliwe i twarde.

Na tarasie nie stosuj kamienia polerowanego, ponieważ po deszczu tworzy bardzo śliską nawierzchnię.

Kostki drewniane muszą być zaimpregnowane. Jeśli podobają ci się kostki drewniane o przekroju okrągłym, pamiętaj, że po ich ułożeniu zostaną dość duże przerwy.

fol. Werth Holtz

fol. Complex

fol. Libet

fol. Probet Dasag

fol. Awbud

Płyta i kostka betonowa oraz kamienna i drewniana – to nawierzchnie, które można zastosować na podłożu przygotowanym w opisany powyżej sposób

Wybrane elementy nawierzchni ułoż z zachowaniem 5–15-milimetrowych odstępów. Dokładając kolejny element, sprawdzaj poziom względem elementu sąsiadującego. Różnice wysokości wyrównaj, korzystając z gumowego młotka.

Uwaga! Jeśli nawierzchnia jest w jasnym kolorze, użyj białego młotka, czarny może zostawić trudne do usunięcia ślady.

Układanie płyt tarasowych z zachowaniem 10-milimetrowych szczelin między nimi

foto. Libbet
foto. Libbet

Po ułożeniu nawierzchni możesz przystąpić do ostatniej czynności – fugowania. Zasyń taras drobnym piaskiem płukany (0–2 mm) i rozprosz go szczotką, aż odstępy między elementami nawierzchni całkowicie się wypełnią.

Uwaga! Przed fugowaniem może być konieczne zaimpregnowanie nawierzchni, dotyczy to głównie nawierzchni kamiennych.

Taką informację znajdziesz w zaleceniach producenta

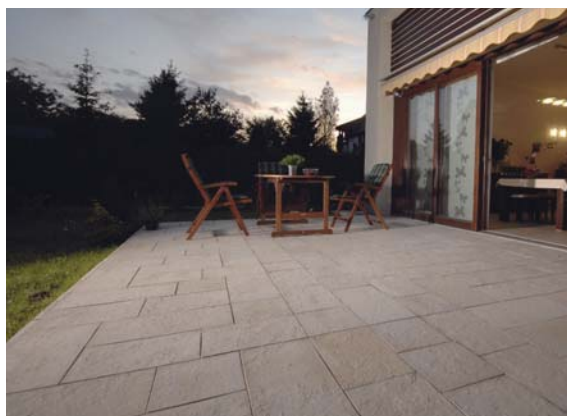

foto. Libbet
foto. Probet Dasag

foto. Probet Dasag

foto. Semmelrock
foto. Awbud

foto. Semmelrock

Gotowe tarasy naziemne – ze względu na różnorodną powierzchnię i kształt każdy z nich jest niepowtarzalnym architektonicznie elementem domu i ogrodu